

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	2Urto/1/2020
Identifikačné číslo spisu:	8019200299
Dátum vydania rozhodnutia:	11.02.2020
Meno a priezvisko:	JUDr. Martin Piovartsy
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2020:8019200299.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Martina Piovartsyho a sudcov JUDr. Petra Paludu a JUDr. Dany Wänkeovej na neverejnom zasadnutí 11. februára 2020 v konaní o uznaní a výkone rozhodnutia, ktorými sa ukladá trestná sankcia spojená s odňatím slobody v Európskej únii, a o zmene a doplnení zákona č. 221/2006 Z. z. o výkone väzby v znení neskorších predpisov o odvolaní odsúdeného N. K. proti rozsudku Krajského súdu v Prešove z 12. decembra 2019, sp. zn. 3Ntc/2/2019, takto

rozhodol:

Podľa § 518 ods. 4 Tr. por. odvolanie odsúdeného N. K. sa zamietá.

Odôvodnenie

Krajský súd v Prešove rozsudkom z 12. decembra 2019, sp. zn. 3Ntc/2/2019, rozhodol tak, že

I. podľa § 17 ods. 1 zák. č. 549/2011 Z. z. o uznávaní a výkone rozhodnutí, ktorými sa ukladá trestná sankcia spojená s odňatím slobody v Európskej únii, na území Slovenskej republiky uznáva a vykoná rozsudok Okresného súdu pre Prahu 10 zo 14. júla 2015, sp. zn. 2T/13/2015, týkajúci sa odsúdeného slovenského občana N. K., narodeného XX. I. XXXX v G., Slovenská republika, trvale bytom Š. XXXX/XX, Slovenská republika, ktorým bol N. K. uznaný vinným z prečinu krádeže podľa § 205 ods. 2, 3 Trestného zákonníka Českej republiky a prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia a vykázania podľa § 337 ods. 1 Trestného zákonníka Českej republiky (ktoré podľa Trestného zákona Slovenskej republiky účinného od 1. septembra 2019 možno kvalifikovať ako prečin krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. a), b), ods. 2 písm. a) a prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d) Tr. zákona Slovenskej republiky), a ktorých sa dopustil tak, že

II. dňa 05. augusta 2014 na ulici C. Z. XX/XX, C. XX, kde vykonával stavebné práce pri rekonštrukcii rodinného domu, odcudzil stavebné náradie: 1 kus uhlovej brúsky zn. Makita, modrej farby, v hodnote 635,- Kč, 1 kus uhlovej brúsky zn. Dewalt, žltej farby, v hodnote 995,- Kč, 1 kus búracie kladivo zn. Makita, modrej farby, v hodnote 5.788,- Kč, 1 kus miešadlo zn. Makita, modrej farby, v hodnote 1.864,- Kč, 1 kus vŕtačku zn. Bosch, modrej farby, v hodnote 900,- Kč, 1 kus vŕtačku zn. Hilty, červenej farby, v hodnote 2.950,- Kč, 1 kus bubnový predlžovací kábel s dĺžkou 50 m v hodnote 223,- Kč, zbiehajúce kladivo Bosch a 2 kusy vibračné brúsky Makita v nezistenej hodnote, a to ku škode I. C., IČ: 68990502,

III. ďalej potom brúsku na betón zn. Hilti v cene 35.010,- Kč, flexu zn. Hitachi v cene 715,- Kč, 2 kusy vysávač Makita a 1 kus 2.700,- Kč, 1 kus pokosovej píly Makita v cene 3.150,- Kč, 1 kus stolná píla Makita v cene 2.608,- Kč, 1 kus miešadlo Protool v cene 3.256,- Kč, 1 kus miešadlo turbo Hitachi a vrtule Colomix v cene 2.245,- Kč, 1 kus priamočiarej píly Makita v cene 990,- Kč, 1 kus brúska Mirkav v cene 5.195,- Kč, poškodeného M. W., IČ: 15282899,

toho istého dňa pomocou kľúčov, ktoré odcudzil na hore uvedenom mieste, naložil odcudzené stavebné náradie do vozidla Citroën Berlingo, reg. značky XSX XXXX, modrej farby, v cene 30.900,- Kč, majiteľa I. Y., ktorý vozidlo dlhodobo požičal I. C., s vozidlom odišiel, a to vedome za situácie, kedy mu bola Magistrátom mesta C. rozhodnutím zo dňa 20. januára 2014, č. j. MMPr/006160/2014/ZA, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 12. februára 2014, uložená správna sankcia zákazu vedenia všetkých motorových vozidiel na dobu osem mesiacov, ktorú sankciu mal v tej dobe vykonávať, následne hore uvedeným spôsobom odcudzené náradie predal prostredníctvom internetu doposiaľ nezistenej osobe, vo vozidle prespával a užíval ho až do 09. augusta 2014 do 06.40 hod., kedy vozidlo riadil v C., po ulici na križovatke N. a D., kde ho zastavila a kontrolovala hliadka Polície ČR, kedy mal stále vykonávať uvedenú sankciu zákazu vedenia, čím poškodenému I. C., IČ: 68990502, spôsobil škodu vo výške najmenej 13.355,- Kč na hodnote odcudzeného náradia, poškodenému M. W., IČ: 15282899, spôsobil škodu vo výške najmenej 58.569,- Kč na hodnote odcudzeného náradia a poškodenému I. Y. spôsobil škodu vo výške najmenej 30.900,- Kč na hodnote odcudzeného vozidla, spolu na hodnote odcudzených vecí spôsobil škodu vo výške najmenej 102.824,- Kč, tohto konania sa dopustil vedome za situácie, kedy dňa 18. júna 2012 vykonal trest odňatia slobody vo výmere päť mesiacov, ktorý mu bol uložený za prečin krádeže podľa § 205 ods.1 písm. a), b) Trestného zákonníka Českej republiky trestným príkazom Okresného súdu Přerov zo dňa 26. mája 2010, sp. zn. 5T 89/2010,

za čo a ďalej za prečin krádeže podľa § 205 ods. 1 písm. a), b), ods. 2 Tr. zákonníka, z ktorého spáchania bol uznaný vinným rozsudkom Okresného súdu v Chebe zo dňa 03. októbra 2014, sp. zn. 6T/50/2014, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 03. októbra 2014, podľa § 205 ods. 3 Tr. zákonníka za použitia § 43 ods. 2 Tr. zák. a § 45 ods.1 Tr. zákonníka mu bol uložený spoločný a súhrnný trest odňatia slobody vo výmere tridsať (30) mesiacov, za súčasného zrušenia výroku o vine v trestnom príkaze Obvodného súdu pre Prahu 3 zo dňa 28. augusta 2014, sp. zn. 15T/83/2014, a za súčasného zrušenia výroku o treste z rozsudku Okresného súdu v Chebe zo dňa 03. októbra 2014, sp. zn. 6T/50/2014, ako aj všetkých ďalších rozhodnutí na tieto rozhodnutia obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

IV. Podľa § 48 ods. 4 Tr. zák. odsúdeného N. K. zaradil pre výkon uznaného trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom strázenia.

Proti tomuto rozsudku včas podal odvolanie odsúdený N. K..

V písomnom odôvodnení odvolania uviedol, že vzhľadom k tomu, že od jeho žiadosti uplynulo veľa času, berie svoju žiadosť späť a on a jeho rodina si neprajú, aby zvyšok trestu vykonával vo väzení v Slovenskej republike. Svojím odvolaním osvedčil, že nežiada o vydanie do Slovenskej republiky, a žiada, aby s ním súvisiace konanie bolo skončené. Podľa jeho názoru za týchto okolností má za to, že konanie musí byť skončené.

Krajská prokuratúra Prešov, ktorej bolo odvolanie odsúdeného zaslané, sa k nemu v určenej lehote vyjadrila tak, že s prihliadnutím na čl. 6 ods. 2 písm. a) Rámcového rozhodnutia Rady 2008/909/SVV z 27. novembra 2008, podľa ktorého sa súhlas odsúdenej osoby nevyžaduje, ak sa rozsudok spolu s osvedčením postupuje členskému štátu, ktorého štátnu príslušnosť má odsúdená osoba a v ktorom žije. Podľa napadnutého rozsudku odsúdená osoba je občanom Slovenskej republiky, čo vyplýva zo správy Okresného úradu Prešov, odboru všeobecnej vnútornej správy, súčasne má na území obvyklý pobyt. Z týchto dôvodov považuje napadnutý rozsudok za zákonný.

Najvyšší súd na podklade odvolania odsúdeného N. K. preskúmal napadnuté rozhodnutie, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, a zistil, že jeho odvolanie nie je dôvodné.

Podľa § 17 ods. 1 zákona, ak nie je dôvod na odmietnutie uznania a výkonu rozhodnutia podľa § 16, súd rozhodne o uznaní takého rozhodnutia a súčasne rozhodne, že sa také rozhodnutie vykoná. Súd môže rozhodnúť o čiastočnom uznaní a výkone rozhodnutia len po predchádzajúcej dohode s justičným orgánom štátu pôvodu.

Podľa § 17 ods. 2 zákona, ak sa rozhodnutím uložila trestná sankcia spojená s odňatím slobody, ktorá nie je zlučiteľná s právnym poriadkom Slovenskej republiky, súd rozhodnutím podľa odseku 1 nahradí trestnú sankciu takou trestnou sankciou, ktorú by mohol uložiť, ak by v konaní o spáchanom trestnom čine rozhodoval; pritom dbá o to, aby takto uložená trestná sankcia nezhoršila postavenie odsúdeného a v čo najväčšej miere zodpovedala pôvodne uloženej trestnej sankcii. Trestnú sankciu spojenú s odňatím slobody nemožno nahradiť peňažným trestom.

Podľa § 17 ods. 3 zákona, ak sa rozhodnutím o trestnej sankcii uložila trestná sankcia v trvaní, ktoré nie je zlučiteľné s právnym poriadkom Slovenskej republiky, súd rozhodnutím podľa odseku 1 trvanie trestnej sankcie primerane upraví. Takto upravená dĺžka trvania trestnej sankcie nesmie byť kratšia ako najdlhšie trvanie ustanovené pre rovnaké trestné činy podľa právneho poriadku Slovenskej republiky.

Podľa § 17 ods. 4 zákona súd nesmie podľa odseku 1 až 3 uložiť prísnejšiu trestnú sankciu z hľadiska jeho druhu alebo dĺžky, ako bola uložená v rozhodnutí.

Po predložení žiadosti štátu pôvodu na uznanie a výkon citovaného rozhodnutia, po písomnom vyjadrení prokurátora rozhodol v súlade so zákonom na verejnom zasadnutí s verejným vyhlásením rozsudku Krajský súd v Prešove ako súd vecne a miestne príslušný. Postupoval tak na podklade predloženého spisu obsahujúceho všetky nevyhnutné dôkazy a pretože dôvod odmietnutia uznania a výkonu rozhodnutia podľa § 16 nezistil, v súlade s § 17 ods. 1 citovaného zákona rozhodol spôsobom uvedeným vo výrokovej časti napadnutého rozsudku.

Najvyšší súd žiadne dôvody pre iné rozhodnutie o posudzovanej otázke so zreteľom na § 16 ods. 1 a 2 citovaného zákona, ktorý taxatívne uvádza zákonné dôvody odmietnutia, a Rámcové rozhodnutie Rady 2008/909/SVV z 27. novembra 2008 o uplatňovaní zásady vzájomného uznávania na rozsudky v trestných veciach, ktorými sa ukládajú tresty odňatia slobody alebo opatrenia zahŕňajúce pozbavenie osobnej slobody, na účely ich výkonu v Európskej únii nezistil a iné dôvody nie sú rozhodujúce.

Vo vzťahu k trestu odňatia slobody, ktorý bol bez zmeny prevzatý z uznaného rozsudku a v ktorom sa bude bez zmeny pokračovať, je potrebné uviesť, že tento zodpovedá ustanoveniu § 17 ods. 2 zákona, pretože je zlučiteľný s právnym poriadkom Slovenskej republiky a nezhoršil postavenie odsúdeného a zodpovedá pôvodne uloženej sankcii a nebolo potrebné ju primerane upraviť (§ 17 ods. 3, ods. 4).

Zákonný a správny je aj výrok o zaradení odsúdeného na výkon trestu do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom strázenia, pretože je v súlade s ustanovením § 17 ods. 2 zákona a nezhoršil postavenie odsúdeného.

K odvolacej námietke odsúdeného najvyšší súd tak, ako to konštatoval už krajský súd a aj krajský prokurátor, ktorému bolo odvolanie odsúdeného zaslané na vyjadrenie, opätovne uvádza, že súhlas odsúdenej osoby v zmysle čl. 6 ods. 2 písm. a) skôr uvedeného rámcového rozhodnutia Rady sa nevyžaduje, ak sa rozsudok spolu s osvedčením postupuje členskému štátu, ktorého štátnu príslušnosť má odsúdená osoba a v ktorom žije.

Na podklade týchto úvah Najvyšší súd Slovenskej republiky rozhodol tak, ako je to uvedené vo výroku tohto rozhodnutia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.